

1987 ஏப்ரல் 9]

இணைப்பு 1

(63-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியும் கொள்முதல் கொள்கையும்.

வடகிழக்குப் பருவமழை காலம் தாழ்ந்து பெய்ததாலும், மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் போதிய தண்ணீர் இல்லாததாலும், 1986 ஆம் ஆண்டு குறுவையில் நெல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, அரசு காவிரி டெல்டா பகுதிகளில், ஏகபோக கொள்முதல் முறையைத் தொடர வேண்டி வந்தது. நெல் அதிகபட்சமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பகுதிகளில் ஏகபோக கொள்முதல் முறை இருந்தும், 1986 ஆம் ஆண்டு குறுவையில், 2.18 லட்சம் டன் நெல் மட்டுமே கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது.

2. ஏகபோக கொள்முதல் முறை அமலில் உள்ள இடங்களில், விவசாயிகள், தாமாகவே நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களில் அளிக்கும் நெல்லுக்கு, ஊக்கத் தொகையாக, குவிண்டாலுக்கு ரூ. 35 இடுபொருள் மானியம் வழங்கும் முறை தொடருகிறது. மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட விலைகளுக்கு மேல் இந்த இடுபொருள் மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

ரகம் நெல்லின் விலை. குவிண்டாலுக்கு.

1985-86.

1986-87.

ரூ.

ரூ

சாதாரணம் ..

.. 142

146

சன்னம் ..

.. 146

150

மிகச்சன்னம் ..

.. 150

154

1986 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பருவத்தில், இந்த இடுபொருள் மானிய திட்டத்தின் கீழ், 1,76,038 விவசாயிகள், ரூ. 6,83,90,693.75 பெறுமானமுள்ள இடுபொருள் மானியம் பெற்று பயனடைந்துள்ளனர்.

[1987 ஏப்ரல் 9]

3. நமது மாநிலத்தின் நெல் உற்பத்தி, வழக்கத்திற்கும் குறைவாக அமைந்ததால் மத்திய அரசிடமிருந்து கூடுதல் ஒதுக்கீடு பெற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மத்திய அரசும் மாநிலத்தின் உணவுத் தேவைகளை பரிவுடன் ஆராய்ந்து அவற்றை பூர்த்தி செய்ய கூடுதல் ஒதுக்கீடுகளை வழங்கி உதவியது. இதைத் தவிர மாநில அரசு தன்வசமுள்ள இருப்பு களையும் சிறந்த முறையில் விநியோகித்ததாலும் கணிசமான விலை ஏற்றம் ஏதுமின்றி நிலைமை சமாளிக்கப்பட்டது.

4. குறுகியளவில் நெல் உற்பத்தி மற்றும் கொள்முதல் குறைவாக இருந்ததால், 1987 ஆம் ஆண்டு சம்பாவினும், காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் ஏகபோக கொள்முதல் முறை தொடரப்பட்டது. இதர பகுதிகளில், 50 சதவிகிதம் வர்த்தக லெவி முறை அமலில் இருக்கிறது. ஏகபோக கொள்முதல் அமலில் உள்ள இடங்களில், குவிண்டால் நெல்லுக்கு, ரூ. 35 பெறுமானமுள்ள இடுபொருள் மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

5. மத்திய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசியை, பச்சரிசியாகவே இந்திய உணவுக் கழகம் வழங்கியதால், அரசின் பச்சரிசி கையிருப்பு கூடியது. பச்சரிசியை அதிக நாட்கள் இருப்பு வைக்க முடியாதென்பதாலும், மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடுகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளதாலும், கூடுதலாக கைவசம் இருந்த பச்சரிசியை விநியோகிக்க வழிவகுக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே, மாத வருமானம் ரூ. 1,000-க்கு மேற்பட்ட குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் பச்சரிசி வழங்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதைப்போலவே, ஏற்கெனவே, அரிசி வாங்க தகுதி வாய்ந்த குடும்பங்களுக்கும் அவர்களது தகுதிக்கும் மேல் 3 கிலோ பச்சரிசி வழங்கப்பட்டது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில், மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை மத்திய அரசு விருமுறை மாற்றி அமைத்தது. ஆனால், இவ்வரசு, பொது விநியோக திட்டத்தில் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை உயர்த்தினால் சமூகத்தில் நலிந்த பிரிவினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதால் அவ்விலையை மாற்றவில்லை.

1987 ஏப்ரல் 9]

II. பொது விநியோக முறை.

6. இம்மாநிலத்தில் 21,035 நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக 119.66 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள 17,207 நியாய விலைக் கடைகள் மூலம், அப்பகுதிகளிலுள்ள 81.72 இலட்சம் அட்டைதாரர்களுக்கும், நகரப் பகுதிகளில் உள்ள 3,828 நியாய விலைக் கடைகள் மூலம், 37.94 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன..

7. நியாய விலைக் கடைகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்களே நடத்த வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கையாகும். தற்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 15,931 நியாய விலைக் கடைகளையும், தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், 5,049 நியாய விலைக் கடைகளையும், மலைத்தோட்ட நிர்வாகங்கள், தொழிற் சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகள் மீதியுள்ள 55 நியாய விலைக் கடைகளையும் நடத்தி வருகின்றன.

8. தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்தி வந்த அனைத்து நியாய விலைக் கடைகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மாற்றி அரசு வெளியிட்ட ஆணைகளுக்கு உயர்நீதி மன்றம் இடைக்கால தடை விதித்துள்ளது. இது குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வழக்கு முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது. உயர்நீதி மன்றம் விதித்துள்ள இடைக்கால தடையினை அகற்றத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1982-ல் வழங்கப்பட்ட குடும்ப அட்டைகளில் டிசம்பர் 1986 வரை மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்களை குறித்துக் கொள்ளத்தான் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசு, ஒரு ஆண்டுக்கான புதுப்பித்தல் சீட்டுகளை குடும்ப அட்டைகளில் ஒட்டலாம் என ஆணையிட்டுள்ளது. 1987-ல் விரிவான ஒரு கணக்கெடுப்பை நடத்தி, ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் உணவுப் பழக்கங்கள், சமூக தகுதி நிலை, வருமானம் முதலியவற்றை சேகரிக்கலாமென்ற கருத்து பரிசீலனையில் உள்ளது. தேவைகளுக்கேற்ப பொருட்களை வழங்கும் வகையில் தற்போதுள்ள முறையினை மாற்றி அமைக்க இது உதவும்.

[1987 ஏப்ரல் 9]

9. பெருநகர்களில் பொது விநியோகம் குறித்து ஆராய்வதற்காக மத்திய அரசு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், அதிகாரிகளையும் கொண்டு அமைத்துள்ள குழு, சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் செனனை வந்தது. இக்குழு, உணவு அமைச்சர் அவர்களுடனும், பொது விநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியது. சென்னை நகரில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடத்தி வரும் நியாய விலைக் கடைகள் சிலவற்றையும் இக்குழு பார்வையிட்டது. இக்குழு தமிழ்நாட்டில் பொது விநியோகம் நடைபெறுவதைப் பாராட்டி, இத்துறையினை முன்னேற்றுவதற்கான ஆசோசனைகளையும் கூறியுள்ளது.

(அ) அரிசி:

10. பொது விநியோகத்தில் அட்டைதாரர்களுக்கு பெரியவர்களுக்கு மாதம் 4 கிலோ மற்றும் சிறுவர்களுக்கு 2 கிலோ என்ற வீதத்தில் மாதத்திற்கு குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு 12 கிலோவுக்கு மிகாமல் அரிசி வழங்கப்படுகிறது. பொது விநியோகத்தில், அரிசி சாதாரண ரகம், கிலோ ரூ. 1.75, சன்ன ரகம், கிலோ ரூ. 2.25 மற்றும் மிகச் சன்ன ரகம், கிலோ ரூ. 2.50 என்ற மிக மலிவு விலையில் வழங்கப்படுகிறது. தற்சமயம், எல்லா அட்டைதாரர்களும் பொது விநியோகத்தில் அரிசியை பெறலாம். மாத வருமானம் ரூ. 1,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கூட பொது விநியோகத்தில் பச்சரிசியை பெறலாம். இவ்வாறு அரிசி விநியோகத்தை தளர்த்தியதால், பொது விநியோகத்தில் செலவழிக்கப்பட்ட அரிசி மாதம் 72,895 டன்களிலிருந்து 90,078 டன்களாக உயர்ந்துள்ளது. 1986 ஆம் ஆண்டு, பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்பட்ட அரிசியின் மொத்த அளவு 9,02,915 டன்களாகும். இவ்வாறு, மலிவு விலையில் அரிசி வழங்குவதால் நுகர்வோர் நலன் பொருட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 80 கோடி செலவை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 9]

(ஆ) கோதுமை.

11. இந்திய அரசு, இம்மாநிலத்திற்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 30,000 டன் கோதுமையை ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இது, நியாய விலைக் கடைகளில் மலிவு விலையில் கிலோ ரூ. 2.05-க்கு விற்கப்படுகிறது. இருப்பினும், பொது விநியோகத்தில் வாங்கப்படும் கோதுமையின் அளவு குறைவாகவே உள்ளது. 1—1—1986 முதல் 31—12—1986 வரையிலான காலத்தில் 71,099 டன்கள் கோதுமை தான் பொது விநியோக முறையில் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

12. தமிழ்நாட்டில் கோதுமை மற்றும் கோதுமைப் பொருட்கள் உற்பத்தி பிரபலப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், தமிழ்நாடு உருளைமாவு ஆலைகள் சங்கம், 'யு.எஸ்.வீட் அசோஸியேட்ஸ்' ஆகியோரின் தீவிரவியுடன் திரைப்படம் ஒன்றை அரசு தயாரித்துள்ளது. இப்படம் பொதுமக்களுக்கு காட்டப்பட்டு வருகிறது.

(இ) கோதுமைப் பொருட்கள்.

13. 1957 ஆம் ஆண்டு கோதுமை உருளை மாவு ஆலைகள் (உரிமம் மற்றும் கட்டுப்பாடு) ஆணையின்கீழ் உணவுப்பொருள் வழங்கல் துறை இணை ஆணையாளர் பிறப்பித்த ஆணையின்படி பொது விநியோகத்திற்கு தேவையான மைதா, ரவை, மாநில அரசு நிர்ணயித்த விலையில் ஆலைகளிடமிருந்து பெறப்பட்டது. 1986 செப்டம்பரில், இந்திய அரசு கோதுமைப் பொருட்கள் மீதிருந்த விலை மற்றும் விநியோகக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட்டது. தொடர்ந்து 30—10—1986-ல், 1957 ஆம் ஆண்டு, கோதுமை உருளைமாவு ஆலைகள் (உரிமம் மற்றும் கட்டுப்பாடு) ஆணையையும் ரத்து செய்துவிட்டது. இதனால், பொது விநியோக முறைக்கு தேவையான மைதா, ரவையை ஆலைகளிடமிருந்து இம்முறையில் அரசால் பெற முடியவில்லை. இப்போது ஆலைகளிடமிருந்து ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் மூலம் கோதுமைப் பொருட்களை வாங்கி, நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. நியாய விலைக் கடைகளில் விற்கப்படும் மைதா, ரவையின் விலை கிலோ ரூ. 3.00.

[1987 ஏப்ரல் 9]

(ஈ) சர்க்கரை.

14. 1987 சனவரி வரை, இந்திய அரசு ஒவ்வொரு மாதமும் 21,292 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்தது. 1987 சனவரியில் இந்திய அரசு, அதனுடைய விநியோக கொள்கையை மாற்றியது, அதன்படி, 1987 பிப்ரவரி மாதத்திற்கு 1,253.5 டன்கள் லெவி சர்க்கரையை கூடுதலாக ஒதுக்கீடு செய்தது. லெவி சர்க்கரையில் வழக்கமான ஒதுக்கீடு மாதமொன்றுக்கு 22,555.5 டன்களாக இருக்கக்கூடும்.

15. 28-2-1987 வரை லெவி சர்க்கரை, குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு நபர் ஒருவருக்கு மாதமொன்றுக்கு 450 கிராம் வீதம் வழங்கப்பட்டது. இது 1-3-1987 முதல் நபர் ஒருவருக்கு, மாதமொன்றுக்கு 500 கிராமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

16. 1986 சனவரி முதல், 1986 டிசம்பர் வரை, 2,62,235 டன்கள் லெவி சர்க்கரை நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது. 1-12-1985 முதல் கிலோ ரூ. 4.80 என்றிருந்த லெவி சர்க்கரையின் விலை, 15-12-1986 முதல் கிலோ ரூ. 4.85 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1986 சனவரி, ஜூன், செப்டம்பர், அக்டோபர், டிசம்பர் மாதங்களிலும், 1987 சனவரி மாதத்திலும் பண்டிகை காலத்தை ஒட்டி, குடும்ப அட்டைகளுக்குக் கூடுதலாக ஒரு கிலோ லெவி சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது. வெளிச் சந்தை சர்க்கரையின் விலை, இயல்பு மீறிய ஏற்ற இறக்கம் இல்லாமல் நியாயமான அளவில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(உ) மண்ணெண்ணெய்.

17. இம்மாநிலத்திற்கு மாதமொன்றுக்கு 60,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் தேவைப்படுகிறது. ஆனால், மத்திய அரசு சுமார் 50,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய்தான் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. மத்திய அரசை அதிக மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு மாநில அரசு கேட்டுள்ளது.

18. மண்ணெண்ணெய், பெர்து விநியோகம் மூலமாக குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. மண்ணெண்ணெய் வியாபாரத்தை மட்டுமே தம்பியிருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு மண்ணெண்ணெய் விற்க அனுமதி வழங்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு

1987 ஏப்ரல் 9]

குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதைப் போன்றே, தெருக்களில் மண்ணெண்ணெய் விற்கும் கைவண்டிக் காரர்களுக்கும், மக்களுக்கு விற்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது.

19. தற்போது, குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மாத மொன்றுக்கு சென்னை நகரம் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பகுதி களுக்கும், மாநகராட்சிகள் மற்றும் மாவட்ட தலைநகரங் களுக்கும், 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், மற்ற நகராட்சி களிலும், நகரியங்களிலும், 6 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் 5 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் மற்றும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில், 3 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் வழங்கப்படுகிறது. குடும்ப அட்டைதாரர்களின் தேவை முழுவதுமாக நிரூபிக்கப்பட்ட பின் மிகுதியாக மண்ணெண்ணெய் இருந்தால், நகரியங்கள் மற்றும் நகராட்சிக்கு அதிக மண்ணெண்ணெய் வழங்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

20. 1986 ஆம் ஆண்டு, சனவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் முடிய, மத்திய அரசு, இம்மாநிலத்திற்கு 6,53,756 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்தது. இதில், மக்கள் உபயோகித்தது, 6,44,705 கிலோ லிட்டர்கள்.

(ஊ) சமையல் எண்ணெய்.

21. நமது நாட்டின் சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தி, மக்களின் தேவையினை பூர்த்தி செய்யப் போதுமானதாக இல்லை. உற்பத்திக்கும், தேவைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ஈடு செய்து மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு பாமாலின் எண்ணெயை இறக்குமதி செய்கிறது. மத்திய அரசு, இம்மாநிலத் திற்கு, ஒவ்வொரு மாதமும் 3,000 டன்கள் உதிரி பாமாலின் எண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இது தவிர, இந்துஸ்தான் தாவர எண்ணெய்க் கழகம் மூலமாக மாதமொன்றுக்கு 2,000 டன்கள் டின்னில் அடைக்கப்பட்ட பாமாலின் வழங்கப்படுகிறது. 1986 ஆம் ஆண்டு, 48,957 டன்கள் எண்ணெய் செலவாகியுள்ளது. இந்த அரசு, மத்திய அரசை கூடுதலாக பாமாலின் வழங்குமாறு வற்புறுத்தி வருகிறது.

[1987 ஏப்ரல் 9]

(எ) கட்டுப்பாட்டுத் துணி.

22. இம்மாதிலத்தில், கட்டுப்பாட்டுத் துணி மாதமொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவான வருமானம் உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மட்டும்தான் வழங்கப்படுகிறது. கட்டுப்பாட்டுத் துணி, நியாய விலைக் கடைகளில் விற்பனைக்கு உள்ளது என்ற விவரமும், அதன் விலையும் குறித்து விளம்பரப் படுத்த வேண்டுமென்றும், கட்டுப்பாட்டுத் துணியின் இருப்பு மற்றும் விலையினை நியாய விலைக் கடைகளில் உள்ள இருப்பு மற்றும் விலைப் பலகையில் எழுதி வைக்க வேண்டுமென்றும் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கு (1-4-1986-ல் இருந்து) 3,408 பேல்கட்டுப் பருத்தித் துணி பொது விநியோக முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டது.

(ஏ) விலைக் கட்டுப்பாடற்ற பொருட்கள் விற்பனை.

23. நியாய விலைக் கடைகள், கட்டுப்பாட்டுப் பொருட்கள் தவிர மற்ற பொருட்களையும் விற்கின்றன. பல நியாய விலைக் கடைகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக உள்ளதால், கட்டுப்பாடற்ற பொருட்களை விற்பதன் மூலம் கடைகள் நட்டமின்றி நடைபெறுகின்றன. நகர்ப்புற நியாய விலைக் கடைகளில் சுமார் 39 கட்டுப்பாடற்ற பொருட்கள் விற்கப்படுகின்றன. கிராமப்புற நியாய விலைக் கடைகளிலும் கட்டுப்பாடற்ற பொருட்கள் விற்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(ஐ) பொது விநியோகத் திட்டத்தைக் கண்காணித்தல்.

24. இத்துறையின் அதிகாரிகள், மாதமொன்றுக்கு சோதனை செய்ய வேண்டிய கடைகள் மற்றும் குடும்ப அட்டைகளின் இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட அளவிலும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளராலும் இந்த செயலாக்கம் கண்காணிக்கப்படுகிறது. போலி குடும்ப அட்டைகள் நீக்கும் முயற்சியில், 1986 ஆம் ஆண்டில் இதுவரையில் 1,03,451 போலி குடும்ப அட்டைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன.

1987 ஏப்ரல் 9]

ii. ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சி திட்டத்தின்கீழ் வரும் பகுதிகளில் மலிவு விலையில் உணவு தானியங்கள் விநியோகம் செய்தல்.

25. மிகவும் மலிவு விலையில் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு உணவு தானியங்கள் வழங்கும் திட்டம், சேலம், வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் உள்ள ஒன்பது ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சி திட்டப் பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், 2.10 இலட்சம் மக்கள் பயனடைகின்றனர். இப்பகுதியிலுள்ள 151 நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கோதுமையும், அரிசியும், குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. குடும்ப அட்டைதாரர்கள், அதிகபட்சமாக ஒரு மாதத்திற்கு 30 கிலோ கோதுமையும், 12 கிலோ அரிசியும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். 30 கிலோவிற்கு மேல் கோதுமை தேவைப்படும் குடும்ப அட்டைதாரர்கள், பொது விநியோகத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையில் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இத்திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசி மற்றும் கோதுமையின் விலை முறையே, கிலோ ரூ. 1.40, கிலோ ரூ. 1.50 ஆகும். 1986 மார்ச் முதல், 1986 டிசம்பர் வரை 280.23 டன்கள் கோதுமையும், 2,593.45 டன்கள் அரிசியும், இத்திட்டத்தின்கீழ் விநியோகிக்கப்பட்டது.

26. நீலகிரி மாவட்டம் மகிளாகுடியில் உள்ள பழங்குடி மக்களையும் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு எழுதியது. இத்திட்டத்தை, எல்லாப் பழங்குடி மக்களுக்கும் விரிவுபடுத்துவதும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இச்சலுகையை ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சி திட்டப் பகுதிகளுக்கு வெளியில் வாழும் மக்களுக்கு விரிவுபடுத்துவது இயலாது என்று இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

IV. உருளைமாவு ஆலைகளுக்கு உரிமம் ரத்து செய்தல்—இந்திய அரசின் புதிய கொள்கை.

27. 1986 ஜூலை வரை, உருளைமாவு ஆலைகள் இயங்கத் துவங்குவதற்கு முன்பு (1) தொழில் உரிமம் மற்றும் (2) 1957 ஆம் ஆண்டு கோதுமை உருளைமாவு ஆலைகள் (உரிமம் மற்றும் கட்டுப்பாடு) ஆணையின் கீழ் உரிமம் என்று இரண்டு உரிமங்கள் மைய அரசிடம்ருந்து பெற வேண்டும். 1986 ஜூலையில், இந்திய

[1987 ஏப்ரல் 9]

அரசு, உருளைமாவு ஆலைகள் தொழில் உரிமம் பெறும் கொள்கையைத் தளர்த்தியது. இப்போது, 1981 மக்கள் தொகை கணக்குப்படி, பத்து லட்சம் மக்கள் தொகைக்கு மேல் உள்ள நிலையான நகர் பகுதிகளுக்குள்ளோ அல்லது ஐந்து இலட்சம் மக்கள் தொகைக்கு மேலுள்ள நகராட்சி எல்லைக்குள்ளோ அமையவிருக்கும் உருளைமாவு ஆலைகள் மட்டுமே தொழில் உரிமம் பெற வேண்டும். ஏகபோக உரிமை மற்றும் வர்த்தகக் கட்டுப்படுத்தல் சட்டத்திற்கும், அன்னிய செலாவணி முறைப் படுத்தல் சட்டத்திற்கும்கீழ் வரும் ஆலைகளும், தொழில் உரிமம் பெற வேண்டும். மற்ற ஆலைகள், தொழில் உரிமம் பெறத் தேவையில்லை. ஆனால், அவைகள் மைய அரசிடம் தாமாகவே பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். சிறு தொழில் நிறுவனங்கள், தொழில் மற்றும் வர்த்தகத் துறை இயக்குனரிடம் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். 30-10-1986 முதல் மைய அரசு, 1957 ஆம் ஆண்டு கோதுமை உருளைமாவு ஆலைகள் (உரிமம் மற்றும் கட்டுப்பாடு) ஆணையை ரத்து செய்து விட்டதால், அவ்வாணையின்கீழ் ஆலைகள் உரிமம் பெறத் தேவையில்லை.

28. ஆலைகள், தங்களுக்குத் தேவையான கோதுமையை எங்கிருந்து வேண்டுமானாலும் பெறலாம். ஆலைகளுக்கு பங்கிட்டுத் தருவதற்காக, மாநில அரசுகளுக்கு, மையத் தொகுப்பிலிருந்து கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யும் முறை நிறுத்தப் பட்டு விட்டது. உரிமம் பெற்றுள்ள ஆலைகள் தங்களுடைய உரிமத் திறனுக்கு மேல் 50 சதவிகிதம் வரையிலும், மற்ற ஆலைகள், உச்சவரம்பு எதுவும் இன்றி அரைவை செய்ய இந்திய அரசு, 31-3-1987 வரை அனுமதி அளித்துள்ளது.

V. விலைவாசி நிலைமை.

(i) அரிசி:

29. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிடத்தக்கவாறு விலை உயர்வு கிடையாது. பருவகால சூழ்நிலை காரணமாக இயல்பாக ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் மட்டுமே காணப்பட்டது. வெளி அங்காடியில் புழுங்கல் அரிசி, சாதாரண ரகம், சராசரி சில்லறை விலை ஒரு கிலோவிற்கு ரூ. 3.46 (மார்ச் 1986)-வீருந்து, ரூ. 3.63 (மார்ச் 1987) வரை நிலவியது. புழுங்கல் அரிசி, சன்னரகம், சராசரி சில்லறை விலை ஒரு கிலோவிற்கு ரூ. 3.91 (மார்ச் 1986)-

1987 ஏப்ரல் 9]

விருந்து, ரூ. 4.05 (மார்ச் 1987) வரை நிலவியது. தமிழகத்தில், தற்போது நிலவி வரும் கடும் வறட்சியாலும், ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வருவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படாமையாலும், நமது மாநிலத்தில் அரிசியின் விலை சிறிதளவு அதிகரித்திருக்கிறது. எவ்வப்போது அவசியமோ, அவ்வப்போது, தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாணிபக் கழகம்கூட்டுறவுத் துறை குறுக்கிட்டு வெளி அங்காடியில் நிலவும் விலைகளைவிட அரிசியை குறைந்த விலைகளில் விற்று வருகிறது. வெளி அங்காடியில் அரிசியின் விலை கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்து வருகிறது.

(ii) புஞ்சை தானியங்களும், கோதுமையும்:

30. 1986-87 ஆம் ஆண்டில், புஞ்சை தானியங்கள் மற்றும் கோதுமை ஆகியவற்றின் விலைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்ற மில்லாதிருந்தது.

(iii) பருப்பு வகைகள்:

31. இந்த நிதி ஆண்டில், துவரம் பருப்பு தவிர, அனைத்து பருப்பு வகைகளின் விலைகள் பொதுவாக இறங்குமுகமாக இருந்து வந்தன. சமையல் எண்ணெய் போலவே பருப்பு வகை களையும் இறக்குமதி செய்து விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று மைய அரசை வற்புறுத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன.

(iv) சமையல் எண்ணெய்:

32. தமிழகம், கடலை எண்ணெய் உற்பத்தியில் ஓரளவு உபரி நிலையில் உள்ளது. இருந்தபோதிலும், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வறட்சி நிலவிய காரணத்தால், 1986 ஏப்ரல் வரையில், கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 15 முதல் ரூ. 17 வரை இருந்த கடலை எண்ணெய் விலை, நிலையாக அதிகரிக்க ஆரம்பித்து, 1986 செப்டம்பரில், கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 26 முதல் ரூ. 28 வரை உயர்ந்தது. பாமாலின் எண்ணெய் ஒதுக்கீட்டை கூடுதலாகப் பெறவும், அதை விநியோகம் செய்யும் முறையை மாற்றி யமைக்கவும், அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டது. இது தவிர, உணவு அமைச்சர், எண்ணெய் உற்பத்தியாளர் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார். இதன் பயனாக, சமையல், எண்ணெய் விலை, 1986 நவம்பரில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 19 முதல் ரூ. 20 ஆகக் குறைந்தது. டிசம்பர் 1986

[1987 ஏப்ரல் 9]

வரை இந்த விலை நீடித்தது. சமீபத்தில், சமையல் எண்ணெய் விலை உயர ஆரம்பித்துள்ளது. தமிழகம் மற்றும் இதர மாநிலங்களில் போதுமான மழையின்மையால், உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டதே இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரணமாகும். கடலை எண்ணெய் விலை அதிகரித்ததன் காரணமாக, நல்லெண்ணெய் விலையும் அதிகரித்தது. எள் விளையும் மாநிலங்களில் பருவ காலம் அனுசூலமாக அமையாமல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டதால் நல்லெண்ணெய் விலை உயர்ந்தது.

33. தேங்காய் எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தின் தேவை முழுவதும், கேரள மாநிலத்திலிருந்து பெறப்படுகிறது. ஆகவே, தமிழகத்தின் விலைவாசி நிலவரம் கேரள மாநிலத்தில் நிலவும் விலைவாசி நிலவரத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே உள்ளது. 1987 மார்ச்சில், தேங்காய் எண்ணெய் விலை, கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 28.05-லிருந்து ரூ. 38.00 வரை நிலவியது.

(v) சர்க்கரை :

34. மைய அரசு ஒவ்வொரு திங்களும் வெளிச் சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்கு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்வதைப் பொறுத்து, வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரையின் விலை நிலவரம் அமைகிறது. வெளிச் சந்தையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவு ஏராளமாக கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை மற்றும் பொது விநியோக முறையில் அட்டைதாரர்களுக்கு அரசு நிர்ணயித்த விலையில் சர்க்கரை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை அகிய இந்த இரு அம்சங்கள் சர்க்கரையின் விலையேற்றத்தைத் தடுக்கக் கூடிய காரணங்களாக அமைகின்றன. சென்ற ஆண்டு மார்ச்சில், சர்க்கரை விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 6.10 முதல் ரூ. 7.00 வரை நிலவியது. இந்த ஆண்டு மார்ச்சில், கிலோ ஒன்றுக்கு, ரூ. 6.00 முதல் ரூ. 6.40 வரை நிலவியது.

(vi) விலைக் கட்டுப்பாடு :

35. மாநில அரசு அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களை உன்னிப்பாக கண்காணித்து வருகிறது. விலைகளை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் பல்வேறு சட்டங்களின் கீழும், இதர வகைகளிலும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1987 ஏப்ரல் 9]

VI. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு.

36. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு இயக்கம், உற்பத்தியாளர், வர்த்தகர் ஆகிய இருவருக்கிடையில் நுகர்வோர்களின் உரிமைகளை எடுத்துக் காட்டவும், செயல்படுத்தவும், வழிவகைகளைத் தேடுகிறது. ஒரு வரிமையான நுகர்வோர் இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

(i) முக்கியமான நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை அமல்படுத்துதல்:

37. இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டம் மற்றும் அதன்கீழ் வெளியிட்டுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை தமிழக அரசு சிறப்பாக அமல்படுத்தி வருகிறது. காவல் துறைத் துணைத் தலைவரின் தலைமையில் இயங்கி வந்த நுகர் பொருட்கள், சி.ஐ.டி. அலகு, 1986 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து காவல் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. 1986 ஏப்ரல் முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் 4,908 திடீர் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. இதே காலத்தில் கைப்பற்றப் பட்ட பொருட்களின் மதிப்பு ரூபாய் 241.12 இலட்சங்கள் ஆகும். இதே காலத்தில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டம் மற்றும் அச்சட்டத்தின் கீழ் வெளியிட்டுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளின் கீழ் மொத்தம், 3,238 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

38. உணவுக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டத்தை அமல்படுத்தும் பொறுப்பு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில், 7 உணவு பசுப்பாய்வு சோதனைக் கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1986, ஏப்ரல் முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் மொத்தம் 13,537 சட்டபூர்வ மாதிரிகள் பசுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில், 1,547 மாதிரிகள் கலப்படம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

39. எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம், தொழிலாளர் துறையினால் அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எடைகள் மற்றும் அளவைகள் கட்டுப்பாட்டாளருக்கு, 18 ஆய்வாளர்களும் மற்றும் களப் பணியாளர்களும் உதவி புரிகின்றனர். 1986 ஏப்ரல் முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில், எடைகள் மற்றும்

[1987 ஏப்ரல் 9]

அளவைகள் (பொட்டல்ப் பொருட்கள்) விதிகள், 1977-ன் கீழ், 22 குற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், தமிழ்நாடு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (அமல்படுத்துதல்) சட்டம், 1958-ன் கீழ், 13,957 குற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

40. இந்த சட்டங்களை அமல்படுத்துவதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை, இத்துறை முறையாகச் செய்து வருகிறது.

(ii) நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986 :

41. நுகர்வோர் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு, மாநில/மாவட்ட அளவிலான குழுக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, சமீபத்தில், பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் வழி வகுக்கிறது. நுகர்வோர் குறைகள் விரைவில் களையப்பட வேண்டும் என்ற நீண்ட நாளைய எதிர்பார்ப்பின் தேவை, நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தால் கருதப்படும் அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவதால், நிறைவேற்றப்படும் என்று நம்பப்படுகிறது.

42. பொருட்கள் மற்றும் பணிச் செய்கை (Service) தொடர்புடைய அனைத்து நுகர்வோர் தகராறுகளையும் முடிவு செய்வதற்கு இச்சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இச்சட்டத்தை இந்த அரசு வரவேற்கிறது. அதை விரைவில் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(iii) நுகர்வோர் கல்வி :

43. சமுதாயத்தில், அறியாமை மற்றும் விழிப்புணர்ச்சி யின்மை மிகுதியாக உள்ளதாலும், முறைசார்த்த மற்றும் முறை சாரா கல்விச் சாதனங்கள் அரசின் வசம் உள்ளதாலும், அரசு நுகர்வோர் கல்விக்கு உயர் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். நுகர்வோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தால்தான் சக்தி வாய்ந்த நுகர்வோர் இயக்கம் ஒன்றை உருவாக்க முடியும்.

44. நுகர்வோர், வர்த்தகர்கள் இருவருக்கிடையில் உள்ள உரிமைகள் பற்றி, பொதுமக்களிடத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய ஒரு ஆரம்பப்

1987 ஏப்ரல் 9]

பாடத்தை 5-வது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பரிட்சார்த்த ரீதியில் 130 பள்ளிகளில் அரசு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. 9 அல்லது 10-வது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, இதுபோன்ற விரிவான ஒரு பாடத்தை அறிமுகப்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இரசாயனம் போதிக்கும் கல்லூரிகள், உணவு மற்றும் உணவுப் பண்டங்களில் கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிப்பது பற்றிய சோதனைகளை கற்பிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளன. மேலும், இம்மாநிலத்தில் உள்ள 13,000 வயது வந்தோர் கல்வி நிலையங்களில், நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய ஒரு பாடத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

45. கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான வழிகள் பற்றிய பிரச்சினைகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற, உணவுப் பொருட்களில் கலப்படத்தை எளிதில் கண்டுபிடிப்பது பற்றி விளக்குவதற்கு, 400 பகுப்பாய்வுப் பெட்டிகள், கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள சிறப்பங்காடிகள், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் உள்ள அமுதம் பல்பொருள் அங்காடிகள் மற்றும் வட்டம் மற்றும் மாவட்டங்களில் உள்ள நுகர்பொருள் வழங்கல் அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

46. பிராந்திய, மாநில அளவிலான கருத்தரங்குகள் நடத்துவது பற்றிய மைய அரசின் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்று நடத்த முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கேற்ப 21-3-1987 மற்றும் 22-3-1987 ஆகிய இரு தினங்களில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்து கருத்தரங்கு மற்றும் கண்காட்சி மாநில அளவில் சென்னை இராஜாஜி மண்டபத்தில் நடத்தப்பட்டது. மைய அரசு, இதற்கென ரூ. 40,000 நிதியுதவி அளித்தது. மாநில அரசு இக்கருத்தரங்கிற்கென ரூ. 10,000-ஓம் வழங்கியது. இக்கருத்தரங்கு மற்றும் கண்காட்சியில் தன்னியல்/நுகர்வோர் நிறுவனங்கள், உற்பத்தியாளர்கள், வர்த்தகச் சங்கங்கள், தொடர்புடைய அரசு துறைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் மாநில அளவில் மேலும் ஒரு கருத்தரங்கு நடத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 9]

47. இதுபோன்று மதுரை மற்றும் கோவை நகரங்களிலும், நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய கருத்தரங்கு நடத்துவதற்கென மாநில அரசு ரூ. 20,000 வழங்கியுள்ளது. கோவையில் 15-3-1987 அன்று, இதுபோன்ற கருத்தரங்கு சிறப்பாக நடைபெற்றது. 19-4-1987 அன்று மதுரையில் இக்கருத்தரங்கு நடக்க உள்ளது.

48. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் அரசின் ஈடுபாட்டினாலும், அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் தன்னியல் அமைப்புகள் பங்கு கொள்வதாலும், வருங்காலத்தில் நுகர்வோர் இயக்கம் மக்களிடையே அதிக அளவில் செல்வாக்கைப் பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

vii. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

49. தமிழக அரசுக்கு முழுவதும் சொந்தமான தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், நெல் கொள்முதல் செய்தல், கொள்முதல் செய்த நெல்லை அரிசியாக்குதல், அதை கிட்டங்கிகளில் சேமித்து வைத்தல் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை பொது விநியோகத்திற்கு வழங்குதல் ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. இக்கழகத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 30 கோடியாகவும், செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத்தொகை ரூபாய் 20.15 கோடியாகவும் உள்ளது.

50. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கான அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்காக நெல், அரிசியை தமிழக அரசின் மொத்த முகவராக இருந்து நேரடிக் கொள்முதல் செய்கிறது. 1986-87 சம்பா பருவத்தில் 15-3-1987 வரை, இக்கழகம், 8.60 இலட்சம் டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்துள்ளது. இதற்கென இக்கழகம், 832 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களையும், 45 லெவி சேகரிப்பு நிலையங்களையும் நிறுவியுள்ளது.

51. இக்கழகம், 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 3.20 இலட்சம் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்கு வசதியுடன், மேலும் 30,400 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்கு வசதியை பெருக்கியுள்ளது. அரசால் அனுமதியளிக்கப்பட்ட 15 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்ட, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இக்கழகம், சேமிப்புக் கிடங்குகள், நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மற்றும்

1987 ஏப்ரல் 9]

லெவி சேகரிப்பு நிலையங்கள் ஆகியவற்றை ரூ. 73.73 கோடி செலவில் கட்டுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை தீட்டியுள்ளது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில், அரசு நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 10 இலட்சமும், செயல்முறை சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 10 இலட்சமும் வழங்கியுள்ளது. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டது.

52. 1985-86 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவரும், 13 நவீன அரிசி ஆலைகளின் அரைவைத் திறனை ஆண்டுக்கு மேலும் 60,000 டன்கள் அதிகரிக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இதைப் போன்று, ஆறு நவீன அரிசி ஆலைகள் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கும் அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இதைத் தவிர, ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், இரண்டு நவீன அரிசி ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு திட்டக் குழுவின்வால் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அனுமதியளிக்கப்பட்டு, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், சீர்காழி வட்டத்தில், எருக்கூர் கிராமத்தில் கட்டப்பட்டு வரும் நவீன அரிசி ஆலை, 1987 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல் செயல்படத் துவங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Viii தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம்.

53. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 1957 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு, 1958-59 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. இந் நிறுவனம், தமிழ்நாடு முழுவதும், விவசாய விளைப் பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு அறிவியல் ரீதியான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்பு கிடங்கு வசதியை அளிக்கிறது. இந் நிறுவனம், விவசாய விளை பொருட்களையும் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களையும் கையாளுவதுடன் அவற்றின் போக்குவரத்துக்கும் உதவி செய்கிறது. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூபாய் 6 கோடி யாகும். தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் பங்கு மூலதனத் தொகை 50:50 என்ற விகிதத்தில் மாநில அரசாலும், மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்படுகிறது.

[1987 ஏப்ரல் 9]

1986 ஆம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிய, இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூ. 5.41 கோடியாகும்.

54. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், 1985-86 முதல் 1989-90 வரை, ரூபாய் 12.86 கோடி செலவில் இரண்டு இலட்சம் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட கூடுதல் சேமிப்பு வசதியை ஏற்படுத்த இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் இந்நிறுவனம், 11 இடங்களில் 17 கிடங்குகள் கட்டி, 46,500 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு வசதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனையும் சேர்த்து, இந்நிறுவனம், மொத்தம் 4,00,110 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு வசதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவையல்லாமல், 1986-87 ஆம் ஆண்டில், மேலும் கூடுதலாக 45,400 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கான வேலைகளையும், இந்நிறுவனம் எடுத்துவருகிறது. இதற்கென இந்நிறுவனத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 4.10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

55. இந்நிறுவனம், ஆண்டு முழுவதும் 100 விழுக்காட்டிற்கும் மேலான கொள்ளிருப்பு வரவினை நிலையாக வைத்து வந்துள்ளது.

56. சமீபத்தில், தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம், அதன் கிடங்கு மேலாளர்களுக்கான இரண்டு தொகுதிகள் பணியிடைப் பயிற்சி வகுப்புகளை, அதனுடைய பயிற்சி நிலையத்தில் நடத்தியுள்ளது. இப்பயிற்சி வகுப்புகள், அறுவடைக்குப் பின்னான தொழில் நுட்பத்தை (Post Harvest Technology) சிறப்பாக வலியுத்தும் வகையில் தீட்டப்பட்டதாகும். இப்பயிற்சியை, இதர மாநில சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவன ஊழியர்களும் மேற்கொண்டனர். இந்நிறுவனத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் இந்தப் பயிற்சி, புது டில்லியிலுள்ள மத்திய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனமும், லூதியானா/ஹாப்பூரி லுள்ள இந்திய தானிய சேமிப்பு நிலையமும் நடத்தும் பயிற்சியின் அனுசூழ்நிலைக்கு ஒத்ததாகும். இப்பயிற்சியின் மூன்றாம் தொகுதி 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் துவங்கும்.

1987 ஏப்ரல் 9]

57. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்நிறுவனம் ஈட்டியுள்ள லாபம் பின்வருமாறு :

இலாபம்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1981—82	62.31
1982—83	84.58
1983—84	100.10
1984—85	125.23
1985—86	183.84

58. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான ஈவுத் தொகை 6 விழுக்காடு என்று இந்நிறுவனத்தின் இயக்குநர் குழு அறிவித்துள்ளது. அதன்படி, ரூபாய் 14.67 இலட்சம் மாநில அரசுக்கு ஈவுத் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

59. இந்நிறுவனம், பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இலாபத்தை ஈட்டி வருவதால், 'போனஸ்' கொடுப்பு சட்டத்தின்படி தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம், அதனுடைய பணியாளர்களுக்கு 1985-86 ஆம் ஆண்டுக்கு 20 விழுக்காடு போனஸ் வழங்கியது.

60. பணியாளர் நலன் பேணும் திட்டங்களின்படி, சேமிப்புக் கிடங்கு மேலாளர்கள், துணை மேலாளர்கள், அடிப்படை ஊழியர்கள், காவலர்கள் போன்றோர்களுக்காக, 31 இடங்களில் சுமார் 75 இலட்ச ரூபாய் மதிப்பீட்டில் இந்நிறுவனத்தால் குடியிருப்பு தொகுதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

61. இந்நிறுவனம், 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிகர லாபத்தில், 2 விழுக்காடு தொகையான, ரூ. 2.38 இலட்சத்தை குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரின் குடும்ப நலத்திட்ட விருப்பரிமை நிதிக்கு வழங்கியுள்ளது. இத்தொகைக்கான காசோலை, 5-1-1987 அன்று மாண்புமிகு ருதலமைச்சரிடம் வழங்கப் பட்டது. இத்தொகை, அம்பத்தூர் நகரிய மருத்துவ மனையில், குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சைகளுக்கான வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்படும். 1985-86 ஆம் ஆண்டிலும் இதே போன்ற தொகை வழங்குவதற்கும் இந்நிறுவனம் உத்தேசித்துள்ளது.

